

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рж1 р 4/2024
25.04.2024. године
Београд

Врховни суд, судија Драгана Маринковић, одређена Годишњим распоредом послова у смислу члана 16. став 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року ("Службени гласник РС", бр. 40/15 и 92/23), у поступку заштите права на суђење у разумном року предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Милена Ристић, адвокат из ..., одлучујући о жалби изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Р4 р 2/24 од 22.02.2024. године, донео је дана 25.04.2024. године

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, жалба предлагача и потврђује решење Апелационог суда у Београду Р4 р 2/24 од 22.02.2024. године.

ОДБИЈА СЕ захтев предлагача за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Решењем Апелационог суда у Београду Р4 р 2/24 од 22.02.2024. године, одбијен је приговор предлагача, за утврђење да је у предмету Апелационог суда у Београду Гж1 2068/21 повређено право на суђење у разумном року, те да суд предузме процесне радње које ће делотворно убрзати поступак, као и да се обавезе Република Србија да из буџетских средстава предлагачу исплати износ од 24.750,00 динара са каматом.

Против наведеног решења, предлагач је изјавио благовремену жалбу из свих законом прописаних разлога. Трошкове поступка је тражио одређено.

Одлучујући о жалби на основу одредбе члана 16, 17. и 20. Закона о заштити права на суђење у разумном року ("Службени гласник РС", бр. 40/15 и 92/23) у вези одредбе члана 30. став 2. Закона о панпарничном поступку ("Службени гласник СРС", бр. 25/02 ... ("Службени гласник РС", бр. 65/95...55/14), члана 386. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11 ... 18/20 и 10/23 - други закон), на чију примену упућује одредба члана 20. став 3. Закона о заштити права на суђење у

разумном року и одредбе члана 92. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 10/23), Врховни суд је утврдио да је жалба предлагача неоснована.

У првостепеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачке 1.- 3, 5, 7. и 9. Закона о парничном поступку, на које Врховни суд, као другостепени суд у овом поступку, пази по службеној дужности. Наводима ревизије предлагача неосновано се указује да побијана одлука није образложена, а да су наведени разлози противречни, што је садржај битне повреде одредаба парничног поступка прописане у члану 374. став 2. тачка 12. Закона о парничном поступку. Супротно наводима жалбе предлагача, побијано решење нема недостатке због којих се не би могло испитати, јер је изрека разумљива, не противречи сама себи или разлозима, нити постоји противречност између онога што се о битним чињеницама наводи, у разлозима решења и садржини исправа.

Према разлозима побијане одлуке, предлагач је приговор ради убрзавања поступка том суду поднео 24.01.2024. године, наводећи да је у предмету Апелационог суда у Београду Гж1 2068/21 повређено право предлагача на суђење у разумном року. Предмет Гж1 2068/21 је примљен у Апелационом суду у Београду дана 24.05.2021. године, отворена је расправа пред другостепеним судом 08.12.2021. године и одлучено 24.01.2023. године, након чега је предмет архивиран 13.02.2023. године. Затим је 05.02.2024. године донето решење о исправљању пресуде и предмет враћен првостепеном суду 08.02.2024. године. На основу изнетог, Апелациони суд у Београду је оценио да је приговор предлагача неоснован, јер је у конкретном случају, судски поступак на који се односи приговор предлагача окончан пре подношења приговора.

Код утврђеног чињеничног стања, по оцени Врховног суда, правилно је Апелациони суд у Београду одбио приговор предлагача у предмету Гж1 2068/21, имајући у виду да је приговор ради убрзавања поступка поднет 24.01.2024. године, након што је у другостепеном поступку (Гж1 2068/21) одлучено 24.01.2023. године и предмет са одлуком експедован из суда, а затим архивиран 13.02.2023. године, те потом донето решење о исправљању пресуде и предмет враћен првостепеном суду 08.02.2024. године.

Према члану 1. став 1. и 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року, овим законом уређује се заштита права на суђење у разумном року. Сврха овог закона јесте да пружи судску заштиту права на суђење у разумном року и тиме предупреди настајање повреде права на суђење у разумном року. Одредбом члана 5. став 1. Закона прописано је да се приговор и жалба могу поднети док се поступак не оконча.

Неосновано се жалбом предлагача указује на непотпуно утврђено чињенично стање у погледу поступања другостепеног суда у конкретном предмету, поводом трајања поступка за доношења решења о исправљању пресуде и повреду права на суђење у разумном року, будући да је управо Апелациони суд у Београду утврдио да је приговор за убрзање поднет 24.01.2024. године, а да је решење о исправци донето 05.02.2024. године и предмет враћен првостепеном суду 08.02.2024. године. Зато нису постојали разлози за усвајање приговора и налагање предузимања процесних радњи које делотворно убрзавају поступак у циљу окончања на основу члана 11. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

Из изнетих разлога, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке применом одредбе члана 17. став 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

Одлуку као у ставу другом изреке, Врховни суд је донео применом одредбе члана 165. став 1. Закона о парничном поступку, у вези одредбе члана 28. и 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, пошто предлагач није успео у жалбеном поступку, па му не припада право на накнаду трошкова тог поступка.

Судија
Драгана Маринковић, с.р.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против овог решења није дозвољена жалба у смислу одредбе члана 21. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић